Р Е Ш Е Н И Е
№ 2673

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **8436** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Б. – 2007 Е., ЕИК[ЕИК], срещу решение от 10.06.2013 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 21-ви състав, постановено по НАХД № 9503/2012г., по описа на съда, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2302887/06.06.2011г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“, с което на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл 414, ал.3 от КТ.

Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила – касационни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т. 1 и 2 от НПК. На първо място се твърди, че фактите и обстоятелствата по делото не са установени по еднозначен и безспорен начин и това не е взето предвид при постановяването на обжалваното решение. Също така в касационната жалба се излагат доводи, че дружеството е лишено от правото на защита и от едно справедливо съдебно производство поради нарушение на съдопроизводствените правила и нарушение на материалния закон и по – конкретно, че съдът пренебрегва исканията да бъдат призовани лицата Ц. Б. И. и

Д. К., в качествата им на свидетели. По същество е заявено искане оспореното съдебно решение да бъде отменено и да се отмени наказателното постановление.
В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, се представлява от управителя на дружеството Е. Б., която поддържа касационната жалба и изразените с нея искания.
Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.
Административен съд-София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.
От фактическа страна е установено, че на 01.04.2011г. е извършена проверка за спазване на трудовото законодателство от трима инспектори от дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ в строителен обект „И. С. магазин в С.” находящ се на Околовръстния път в [населено място], където наети работници от Б. – 2007 Е., с ЕИК[ЕИК] трябвало да извършат монтажни работи по част „Пожарогасене/С. и ОВК”.
В резултат на извършената проверка е констатирано, че Д. Н. К. е бил допуснат да работи като монтажник, преди работодателят да му е предоставил уведомление по чл. 62, ал.3 от Кодекса на труда, заверено от ТД на НАП. Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено наказателно постановление № 23-2302887/06.06.2011г. от директора на дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“, с което на Б. – 2007 Е., с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл.416, ал.5 от КТ във вр. с чл 414, ал.3 от КТ.
Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и безспорно е установено извършването на административно нарушение по чл. 63, ал.2 от КТ.
Така постановеното решение е правилно.
Предвид установените и описани по-горе факти, Софийският районен съд законосъобразно е приел, че наказващият орган е наложил наказание на работодателя на правно основание, което съответства на установената по делото фактическа обстановка. Разпоредбата на чл. 63 ал.2 от КТ, посочена като нарушена в НП изисква работодателят да не допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1, а именно: екземпляр от сключен трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. От събраните по делото доказателства е видно, че има сключен трудов договор, но няма уведомление, заверено от ТД на НАП. Нарушението на чл. 63. ал. 2 от КТ се изразява в бездействието на работодателя в лицето на Б. – 2007 Е., който е допуснал до работа Д. Н. К., без да е уведомил съответната ТД на НАП.
Неоснователни са изложените в жалбата доводи за допуснато от Софийски районен

съд нарушение на съдопроизводствените правила, изразяващо се в недопускане до разпит на свидетелите Ц. Б. И. и Д. К.. Видно от протокола от проведеното съдебно заседание на 08.11.2012г. пред Софийски районен съд, техният разпит е целял установяване на провеждането на инструктаж за безопасни условия на труд, което е неотносимо обстоятелство към преценката за законосъобразността на наложената с оспореното наказателно постановление санкция.
С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, както и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение на Софийски районен съд, НО, 21 състав, постановено на 10.06.2013г., по НАХД 9503/2012г., по описа на съда.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.